

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Political

afgazad@gmail.com

سیاسی

اعشار لاهوتی قطعه ها و منظومه ها

فرستنده: جاوید

۱ نومبر ۲۰۱۸

شمع و پروانه

که ای گردیده دردت با دلسم جفت
همیشه دوست کُش، دشمن نوازی
به جانش شعله رویت شر رزد
ز توگاهی، دود داری او ندارد
ولی آغوش او طور تجلی است
در آن آغوش لطف و مهر و ناز است
نمی ماند به جز خاکستر من
تو بگدازی مرا، او می نوازد
که ای ناپخته عاشق، غافل از راز
وفدار است و با عاشق به مهر است
به تن پیراهنی از حیله دارد
به روی حیله های او نقابست
جهانی را بسوزاند سرا پا
به دندانش بین چون می درخشد
دلم، جانم، سرم سوزان ز عشق است
که دائم دیده من اشک ریز است
ز غیرت دود خیزد از سر من
که می سوزد به مرگ عاشقانم
در این آتش چو سوزی، پخته گردی
گریز از سوختن پروانگی نیست
اگر پروانه ای باید بسوزی
شبی پروانه ای با شمع می گفت
تو با این نور کم؛ عاشق گدازی
در اطرافِ تو هر پروانه پر زد
چراغ برقِ مغرب بو ندارد
در آغوشِ تو غیر از سوختن نیست
در آغوشِ تو سوز است و گداز است
تو گرد بر بگیری پیکر من
تو ناری، سوزی، او نور است سازد
جوابش داد شمع نکته پردار
تو گوئی شمع مغرب همچو مهر است
از این غافل که او صد فتنه آرد
گر آن پیراهنی کو را حبابست
پرداد عشق بر وی چون زلخا
بخند او چو عاشق جان ببخشد
ولی من پیکرم سوزان ز عشق است
ز داغ مرگ یاران عزیز است
چو میرد عاشق من در بر من
بود این بوی مفرز استخوانم
تو تا دور از منی از عشق سردی
از این بگذشته، این بیگانگی چیست؟
تو باید از شکایت لب بدوزی

برو آن را ز لاهوتی بیاموز
به گرد شمع خود پرواز بنمود
شرارِ رویت آرام دل من
بُود چون شمع آتش در بیانش
به من پروانه جورت هم عزیز است
غَلام قامتِ آزاده تو
چو مغرب در تو بینم نور بر قی
تو با این شور اگر آن نور یابی
فالک پیشِ رُخت پروانه گردد
و گر طاقت نداری با چنین سوز
ز تو پروانه پرها باز بنمود
بگفت ای سوزشت کام دل من
کسی کاندر سرش باشد زبانش
سخن هایت چو رویت شعله خیز است
ولی من، عاشق دلداده تو
دلم خواهد که با این شور شرقی
تو با این صدق اگر آن زور یابی
به عالم حُسن تو افسانه گردد